

font. Med Hensyn til Forstaaelsen af Ordet „fordrive“ vil jeg ganske vist indrømme, at naar man siger „fordrive Rotten og Muns“, indbefatter man deri at forgive dem; men jeg skal bemærke, at hvad der har givet Anledning til at forstaa dette Ord, som det er skeet, det er, at man har en anden Maade at fordrive Muldvarpe paa, nemlig ved at stille ubelagte Ting som Hyldepinde og deslige ned i deres Gange. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Thalbitzer: Med Hensyn til det første til § 1 stillede Endringsforslag maa jeg erklære mig for den høitærede Ministers Forslag, da min Erfaring stadfæster det Rigtige deri; det er netop i August og September, at Insecter og Larver afgive den egentlige Jagt for de omhandlede Fugle. Hvad de øvrige Endringsforslag angaaer, da ere de jo af mindre Betydning; de tilfugte kun en Ubvilgelse af Lovens Omraade, og jeg skal stemme derfor. Udvalgets Forslag til § 2 derimod fatter jeg ikke rigtig. Jeg finder ikke heller Motiveringen meget overbevisende. At Opinionen skalde være imod 10 Aar, men derimod for 8 Aar, det seer dog noget besynderligt ud. Det har en saa stor Betydning paa hele dette Forslags Virksomhed, at Jagten kan bortforpagtes, og deri skal Forslaget finde Støtten for sin praktiske Virkning. Som Forholdet nu er, skulle Sogneforstanderskaberne paasee, at Jagten ikke misbruges, og det vil Enhver vist indrømme, at det er en daarlig Control, de udøve. Det er kun, naar en Diebhaver har samlet et Terrain, at der kan blive Tale om nogen ordentlig Ordning, og naar han veed, at det er hans Pligt; saa vil han ligesaa vel frede om det nyttige som om det spiselige Bilt. Men paa anden Maade troer jeg ikke, at der vil blive fredet stort om det første Slags Dyr. Jeg troer, at enhver Jagteier og helst de mindre gjerne ville bortforpagte Jagten, naar de dertil kunne finde en Mand, der ikke omgaaes usorgfaldig med Skydevaaben og ikke jager med udværserede Hunde. Og dette Sidste er noget meget Almindeligt, navnlig i Kjøbenhavns Amt. Gierne der ere udsatte for mange Ulemper, og de kunne ikke frede tilstrækkeligt om deres Jagt, fordi de ikke ønske at stændes hvert Dieblif

med uberettigede Sjægere. Efter dette Forslag ere Gierne ikke nødte til at forpagte bort til Andre end til dem, som de have Tillid til; dette maa man vel erindre, og derfor forekommer det mig, at det er en Indskrænkning i den personlige Frihed, naar man har Betænkkeligheder ved at gaae ind paa en Forpagningstid af indtil 10 Aar, hvilket man efter min Formening ligesaa vel kan gjøre, som at anfætte 8 Aar som Maximum. Det er min Overbeviisning, at der gives Nof, som ville bortforpagte, men sikkert kun Saa, som ville forpagte, naar de ikke kunne faae Forpagtingen paa længere Tid; thi det er indlysende, at naar en Mand først har begyndt at frede om Jagten, kan han ikke gjøre dette ordentligt paa et Par Aar; man behøver længere Tid dertil, inden man kommer til noget Resultat. Man kan heller ikke være tjent med at bortforpagte paa kortere Tid; thi saa vilde Jagten blive ødelagt; det er kun ved Forpagtning i et længere Aaremaal, at der kan findes Diebhavere dertil, og jeg anseer det for at være Hjørnestenen, for at Loven skal kunne virke efter sin Hensigt, at Forpagtningstiden bliver idetmindste 10 Aar. Det synes mig ogsaa, at det Tidrum 10 Aar eller 5 Aar hører mere til Lovsproget, og jeg skal ikke nægte, at dette Forslag om 8 Aar her er kommet mig noget uventet. Da den længste Tid, Loven her hjemler, er 10 Aar, vil jeg stemme for Lovforslaget og anbefale dets Vedtagelse, men, som sagt, meget bestemt holde paa, at der ikke finder nogen Indskrænkning Sted i det oprindelig foreslaaede Tidrum for Forpagtning af Jagten.

Indenrigsministeren ad interim:

Den ærede Ordfører bemærkede, at det ikke alene var Bier, men ogsaa Hvepser, som blive forfulgte; det stemmer ogsaa med vor Mening, og navnlig forfølges Gravehvepser og Snyltehvepser, men dem have vi anseet for at være nyttige Hvepser.

Ordføreren:

Den ærede Landstingsmand, der sidst havde Ordet, kunde ikke forstaae, hvorledes Comiteen var kommen til at forandre 10 Aar til 8 Aar i § 2. Det, at vi just ere komne til 8 Aar, vil jeg ikke paa-